

РЕШЕНИЕ

№ 6433

гр. София, 27.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2844** по описа за **2024** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на председателя на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС), срещу решение № 395/22.01.2024 г. на Софийски районен съд, НО, 3 състав, по н.а.х.д. № 14472/2023. С решението е отменено наказателно постановление № 18/22.08.2023 г. на председателя на КРС, с което на „МИБМ ЕКСПРЕС“ ООД, ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 700 (седемстотин) лева, за нарушение по чл. 21, ал. 8, предл. 1 от Закона за пощенските услуги (ЗПУ), във вр. с чл. 105в, ал. 2 от ЗПУ, във вр. чл. 105в, ал. 1 от ЗПУ.

В жалбата се излагат доводи за неправилност на съдебното решение поради противоречието му с материалния закон. Твърди се, че районният съд неправилно е квалифицирал нарушението като маловажно и на това основание е отменил НП. Сочи се, че в случая безспорно и несъмнено е установено авторството на извършеното деяние, което е съставомерно от обективна страна предвид обстоятелството, че е ангажирана административнонаказателна отговорност на юридическо лице. С оглед фактите по случая, касаторът счита, че същият не се характеризира с ниска степен на обществена опасност, доколкото посочените общи условия не са се намирали в

описания в НП обект. Всички тези обстоятелства, посочени по – горе, изключват сами по себе си приложението на чл. 28 от ЗАНН, като в конкретния случай същият се явява неприложим спрямо дружеството нарушител. Моли за отмяна на съдебното решение и постановяване на друго, потвърждаващо НП, алтернативно – за отмяна и връщане на делото за ново разглеждане.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. М. Г., която поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - „МИБМ ЕКСПРЕС” ООД, се представлява в производството от адв. Я. С., която оспорва касационната жалба.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Д., който намира касационната жалба за неоснователна и недоказана, а съдебното решение – за правилно.

Административен съд София - град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна въз основа на анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства, включително разпити на свидетели, районният съд е приел за безспорно установено следното:

На 10.05.2023 г. в пощенски офис на пощенски оператор „МИБМ ЕКСПРЕС” ООД, притежаващ лицензия за извършване на универсални пощенски услуги на територията на Р. България, от свидетелите М. Б. Б. – актосъставител, и А. С. М. - присъствал при установяване на нарушението и съставяне на акта – служители в КРС, е извършена проверка. За целите на проверката пуснали писма, които били приети и таксувани, и след като заплатили стойността на услугата, се легитимирали като служители на КРС. Установили, че в пощенския клон, където се намирали, в [населено място],[жк],[улица], партерен етаж, дружеството осъществява дейността си като оператор на пощенски услуги, но на видно място в офиса не били поставени Общи условия на дружеството за предлаганите и ползвани универсални пощенски услуги, предвидено като задължение по ЗПУ. Установили, че тези Общи условия били публикувани на интернет страницата на дружеството. За констатираното нарушение, квалифицирано по 21, ал. 8, предл. 1 от ЗПУ, бил съставен АУАН в отсъствие на представител на дружеството, какъвто не се явил, въпреки нарочна покана. Въз основа на АУАН, при идентично описание на фактическата обстановка и правна квалификация на нарушението, било издадено процесното НП, с което е санкционирано дружеството с имуществена санкция в размер на 700 лв. на основание чл. 105в, ал. 2, във вр. с чл.

105в, ал. 1 от ЗПУ.

Горната фактическа обстановка е установена безспорно въз основа на констативен протокол № С-АМ-051/10.05.2023 г., съставен за предприетите действия и констатациите от извършената проверка, както и на свидетелските показания на актосъставителя и свидетеля на нарушението, които са били негови очевидци.

За да отмени НП, СРС е приел, че нарушението представлява маловажен случай по смисъла на §1, т.4 от ДР на ЗАНН, защото от нарушението не са причинени вреди, тъй като е на просто извършване, операторът е изпълнил другата част от кумулативното задължение по чл.21, ал.8, пр.2 от ЗПУ – за публикуване на Общите условия на интернет страницата му, няма данни публикуваните да са несъответни на предоставяните пощенски услуги. Освен това по делото не са ангажирани доказателства от наказващия орган за наложени наказания на дружеството с влезли в сила НП по ЗПУ. Всичко изложено представлява според СРС смекчаващи отговорността обстоятелства, което води на по-ниска степен на обществена опасност на нарушението, в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.

Така постановеното решение е неправилно поради противоречието му с материалния закон. Районният съд неправилно е тълкувал и приложил разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, съгласно която „за маловажен случай на административно нарушение наказващият орган не налага наказание на нарушителя, като го предупреждава писмено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание“. Легална дефиниция на маловажен случай се съдържа в а §1, т.4 от ДР на ЗАНН, съгласно който "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.

В случая дружеството ответник е санкционирано за нарушение на чл. 21, ал. 8 от ЗПУ, съгласно който „пощенските оператори довеждат до знанието на потребителите общите условия на договора, като ги поставят на видни и достъпни места във всички стационарни пощенски станции и ги публикуват на страницата си в интернет“. Видно е, че задължението на субекта на нормата е да осигури достъпност на Общите условия, приложими за предоставяните от него услуги, едновременно във физическите си обекти на материален носител и виртуално – чрез публикуване на интернет страницата си. За изпълнение на това задължение следва да бъдат налице и двата му елемента. В настоящия случай е безспорно, че в посещения обект на оператора не са били поставени на видно място (или на което и да е място) Общите му условия. Последното ограничава правото на потребителите на услугата да се запознаят с нейната цена, с правата и задълженията си, както и задълженията на оператора във връзка с изпълнение на услугите – част от лицензията му.

Конкретно извършеното нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на деяния от същия вид. Същото е на просто извършване и не предполага реализиране на вредни последици. В този смисъл липсата

на такива в случая не е основание за извод, че е налице маловажност. Както се посочи по-горе, регламентираното задължение на пощенския оператор по чл. 21, ал. 8 от ЗПУ осигурява правото на потребителите на услугата да се запознаят с нейните съществени характеристики и нарушаването му съществено засяга правата им във връзка с потребяването ѝ. Видно от констатациите, изложени в протокола от проверката, в офиса липсва обявяване на информация, която би била съществена за потребителите на услугата като ценоразпис за вътрешни пратки, конкретни цени на обезщетения, процедура за приемане и обработване на рекламации и за изплащане на обезщетения и други. Предвид широкия кръг от потребители на услугите, което се установява и въз основа на данните от същия протокол за голям брой пратки, които са установени на място, може да се направи извод, че нарушението засяга в голяма степен правата на широк кръг от субекти и не може да се квалифицира като маловажно.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила. Нарушението е безспорно доказано, както и неговият автор, а наложеното наказание е в минимален размер съгласно нормата на чл. 105в, ал. 2 от ЗПУ, вр. ал. 1 от с.з., поради което НП следва да бъде потвърдено.

Поради всичко гореизложено настоящият касационен състав намира атакуваното съдебно решение на СРС за неправилно като противоречащо на материалния закон, поради което следва да бъде отменено, а вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди НП като законосъобразно.

При този извод на делото и своевременно заявената претенция на процесуалния представител на касатора на последния следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, предвид фактическата и правна сложност на делото.

По гореизложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 395/22.01.2024 г. на Софийски районен съд, НО, 3 състав, по н.а.х.д. № 14472/2023.

ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 18/22.08.2023 г. на председателя на КРС, с което на „МИБМ ЕКСПРЕС“ ООД, ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 700 (седемстотин) лева, за нарушение по чл. 21, ал. 8, предл. 1 от Закона за пощенските услуги, във вр. с чл. 105в, ал. 2 от ЗПУ, във вр. чл. 105в, ал. 1 от ЗПУ.

ОСЪЖДА „МИБМ ЕКСПРЕС“ ООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], да заплати на Комисия за регулиране на съобщенията, [населено място], сумата от 80,00 (осемдесет) лева за разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

РЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

